

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΜΕ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΣ.

Φυλλάδ. 21.

Τόμος. ΣΤ'.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΤΗΝ 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1853.

Η ΜΕΤΑΝΟΙΑ.

ΔΙΗΓΗΜΑ.

Α. ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΦΙΛΟΥ.

Ἡ Ροζαλία Βενδεμιέρη συνεπλήρωσε πρὸ μικροῦ τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς. Κόρη λεπτοφυῆς καὶ μελαγχολικῆ, ἡ Ροζαλίη εἶχε τὸ θαυμάσιον μόνον καὶ τὸ κόσμιον τῆς νεότητος, οὐδόλως δὲ τὸ φαίδρὸν αὐτῆς, τοῦ εὐλαβοῦς τρόπου καὶ τῆς φιλαρέσκου χάριτος. Ἀνατροφή αὐστηρὰ καὶ αὐστηρὰ παραδείγματα, τὰ ὅποια εἶχε διηνεκῶς ὑπ' ὄψιν τῆς, ἐγένοντο οἱ ὁδηγοὶ αὐτῆς. Τὴν καρδίαν ἀγνήν, ἀνύποπτον, εὐπαθῆς, ἐπιδεικτικῆ παντὸς ἀγαθοῦ αἰσθήματος, εἶχε τὴν ψυχὴν εὐσεβῆ, τὴν φαντασίαν ποιητικὴν, καὶ ὁ ἀμόρφωτος εἰσέτι χαρακτήρ αὐτῆς ἀνέμενε ν' ἀναπτύξῃ μετ' αὐτὸν νὰ συμβάντα, νὰ στερεώσωσιν αἱ δοκιμασίαι τῆς πείρας. Τὸ ὅλον αὐτῆς παρίστα θέλητρόν τι ἀ-

καταμάχτητον, ὑπερ πᾶσαν εἴλικον τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν ἀγάπην, διότι πρὸς τὰ τοιαῦτα προτερήματα ἦτο καὶ εὐειδής.

Ἡ Ροζαλίη ἔζη μετὰ μόνη· σχεδὸν τῆς μητρὸς τῆς, ἥτις δὲν ἐδέχτο εἰς τὴν οἰκίαν τῆς εἰμὴ τὸν ἐνάρτετον ἐφημέριον, τὸν ἔχοντα τὴν πνευματικὴν αὐτῶν διεύθυνσιν καὶ τὴν διαχείρισιν τῶν διδομένων παρ' αὐτῶν ἐλεῶν. Ἡ οἰκία, τῆς ὁποίας κατέκουν αὐταὶ τὴν πρῶτον ὄροφον, ἦτο ἰδιοκτησία των, ἐνοικίαζον δὲ τὸν δεῦτερον ὄροφον εἰς γυναῖκά τινα, τὴν Κ. Καρολομάγνην, οὐδένα ἕτερον ἔχουσαν σύνοικον, καὶ καθ' ὅλα ἡσυχον. Τὸν ἀνώτερον ὄροφον κατεῖχε πτωχὴ τις οἰκογένεια.

Ὅπισθεν τῆς οἰκίας των ἐξετείνετο κήπος τις, ἀρκετὰ εὐρύχωρος, πλήρης ἀνθῶν, διηρημένος φιλοκάλως καὶ ὑπὸ γλοεράς κοσμούμενος σκιάδος. Ἡ εἴσοδος τοῦ κήπου ἦτο ἀπηγορευμένη εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς, ἀλλ' ὅμως ἡ Κ. Καρολομάγνη ἔστειλεν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν καὶ ἐζήτησε τὸ κλειδίον

ΠΕΡΙΨΗΣΕΙΣ

ΡΩΣΙΑ ΚΑΙ ΡΩΣΟΙ.

Η ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ ΕΝ ΩΡΑ ΧΕΙΜΩΝΟΣ.

Συνέχεια, ὄρα φυλ. 20.

Ἄλλοτε αἱ ἀποθήκαι τῆς Ῥωσικῆς ἀγορᾶς ἢ παζαρίου ἦσαν ὑγρὰι, σκοτειναὶ καὶ ῥυπαραὶ, τῶν δὲ σιδηροκολλήτων θυρῶν ἀνοίγομένων, ἔμενον ἐκτεθειμέναι εἰς ὅλην τὴν δριμύτητα τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀέρος. Ἄλλ' ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡ νεωτέρα κομψότης καὶ ἀσφάλεια εἰσέδυσσε μέχρις αὐτῶν, ὥστε σήμερον, ὕψισθεν τῶν σιδηρῶν θυρῶν, ὠπλισμένων διὰ κρεμαστῶν βαρέων κλείθρων καὶ ὀχέων ὑπερφυῶν, εἰς ἀποθήκας τινὰς ἐτοποθέτησαν θυρώματα ἐκ ξύλου Ἰνδικοῦ, μὲ ὑέλους πλατεῖς, τὸ δὲ ἐσωτερικὸν τῆς ἔμπροσθεν καὶ κυρίως ἀποθήκης, ἠΰξησε κατὰ λόγον τῆς μειώσεως τῆς ὀπισθίας, ἀλλ' οὐδὲν τούτων κωλύει τὸν ἔμπορον νὰ ἴσταται πρὸ τῆς θύρας ὡς φρουρὸς πρὸ τῆς σκοπιᾶς του παραφυλάττων τοὺς ἀγοραστάς καὶ προκαλῶν τοὺς διαβάτας εἰς ἀγορὰν τῶν ἐμπορευμάτων του.

Ἐξίσταται τῇ ἀληθείᾳ ὁ νέηλος ξένος εἰς τὰς πολυπληθεῖς τούτων προκλήσεις, κωφαινοῦσας αὐτὸν καθ' ἕκαστον βῆμα, ἐκ τῶν ὁποίων ὅλων οὐδὲν ἄλλο φθάνει νὰ ἀκούσῃ παρά σειρὰν συριγμῶν παρατεταμένων, τὴν ὁποίαν γεννᾷ ἡ διάτορος προφορὰ τοῦ στοιχείου ε ἀενάως ἐπαναλαμβανομένου, τόσον, ὥστε κατανατὰς νὰ ὑποθέσῃ ἐπὶ στιγμὴν ὅτι ἡ Ῥωσικὴ γλῶσσα εἶναι μᾶλλον διάλεκτός τις τῆς γλώσσης τῶν κορδαλῶν ἢ γλῶσσα ἀνθρωπίνη.

Ἐπὶ πολλὸν λοιπὸν χρόνον ἀναζητήσας τὴν ἐξήγησην τῆς ὀρνιθολογικῆς ταύτης προφορᾶς, ἰδὼν τι ἔμαθον.

Τὸ στοιχεῖον ε εἶναι ἐν τῇ Ῥωσικῇ γλώσσῃ ἑκφρασις ἐπίτομος εὐγενοῦς φιλοφροσύνης· ἐπέχει δὲ τόπον τοῦ προσαγορευτικοῦ σουδάρ (εὐγένεστατε) οὐ εἶναι ἡ συναίρεσις, οὕτως εἰπεῖν σουδάρ διὰ τὸ ἀρσενικὸν καὶ σουδαρίνα διὰ τὸ θηλυκὸν· ἔθεν γουσοιδιν' εἰσιδυναμεῖ τῷ γουσοιδιν σουδάρ (εὐγένεστατε κύριε ἢ ἐκλαμπρότατε). (1)

(1) Οἱ Ῥώσοι ἐκτὸς τούτου ποιοῦνται χρῆσιν πολυτίμου τινὸς προσαγορεύσεως, ἐφαρμοζομένης ἐφ' ὅλων τῶν τάξεων τῆς κοινωνίας. Συνίσταται δ' αὕτη εἰς τὸ βαπτιστικὸν ὄνομα μεθ' οὗ ἐνόησαν τὸ τοῦ πατρὸς, Ἰωάννης ὁ Πέτρου, Δημήτριος ὁ Βασιλείου κατὰ τὸ ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν ἔθος. Ὁ ταπεινότερος τῶν χωρικῶν, ὀμιλῶν πρὸς τὸν μεγαλειότερον ἀρχοντα, ἔστω καὶ αὐτὸν τὸν αὐτοκράτορα, δὲν τῷ ἀπευθύνει ἄλλως τὸν λόγον. — Νικολάϊ Παύλοβιτς, λέγει πρὸς αὐτὸν, δηλαδὴ Νικόλαε ὁ τοῦ Παύλου· ἐπίσης καὶ πρὸς τὴν αὐτοκράτειραν — Ἀλεξάνδρα Φεδορβόβνα, ἦτοι θυγάτηρ τοῦ Φέδωρος.

Ἐίπομεν ὅτι ὁ νεώτερος πολιτισμὸς ἤρξατο ἐπικρατῶν εἰς Καστινὸν-δρόν, καὶ καθεκάστην τεινεῖς τὸ νὰ ἐξαλείψῃ τι ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ αὐτοῦ χαρακτῆρος. Καὶ φέρουσι μὲν, ἐπὶ παραδείγματι, ἐπὶ καὶ νῦν οἱ ἔμποροι, ἐν ὥρᾳ χειμῶνος, τὰς ἐξ ἀλωπεκῆς διηθέρας αὐτῶν, ἀλλ' ὅμως οἱ πλείστοι ἀντικατέστησαν τὸν μέγαν καὶ δυσβάστακτον κεφαλόδεσμον διὰ τοῦ ἀσχήμου μαλλίνου πύλου, ἢ τοῦ σκιαδίου τοῦ ἰδιωτικοῦ, κατὰ δὲ τὸ θέρος φέρουσιν ἔτι τὸν ἐγγώριον ἐπενοδύτην, μακρὸν μὲν ἀληθῶς καὶ κυματοῦντα ὡς γυναικεῖα ἐσθῆς, ἀλλὰ προφανῶς κοπὴν ψαλίδος ὑποσάντα ἵνα ἐπὶ τὰ γαλλικώτερον σχηματισθῇ.

Προσθετέον δὲ ὅτι κατέναντι τῆς παλαιᾶς ταύτης ἀγορᾶς ἐσχηματίσθη ἀπὸ τινος μία τῶν ἐστεγασμένων ἐκείνων καὶ ποικίλων στοῶν, ἥτις διὰ τῆς πολυτελείας καὶ διακοσμώσεως αὐτῆς κινεῖ τὸν ὄντον ἰσοκρασίαν τοῦ ξένου περιηγητοῦ. Ἄλλ' ὅμως, ἂν τὸ σχῆμα τείνει εἰς τὸ νὰ τροποποιηθῇ ἐξωτερικῶς, δὲν ἔπαυθεν ἐσωτερικῶς διαμένον αἰείποτε τὸ αὐτὸ, πρᾶγμα δι' ἃ μακαρίζομεν εἰλικρινῶς τοὺς Ῥώσους.

Β'.

Πρᾶγμα ἀξιοσημείωτον! τὸ θέρος μὲ τὰς γλυκείας αὔρας του, τὰ ἄνθη, τὰ ὕδατα τὰ διαφανῆ, ὁ ἀκτινοβόλος ἥλιος, αἱ ἀστροφεγγεῖς νύκτες, τὰ ἄσπρα, οἱ περιπάτοι οἱ ἀγροτικοί, ἡ φαῖδρά καὶ ἡ τόπον πρῶτος εἰς τὰ ὑψηλὰ κλίματα ὦρα, δὲν τέρπουσι, δὲν εὐχαριστοῦσι τῆς Πετρούπολεως τὸν λαόν, ὅστις βλέπει φθάνον τὸ θέρος, καὶ δὲν ἠδύναται καὶ δὲν ἀγάλλεται, καὶ δύναται μάλιστα νὰ εἴπῃ τις ὅτι ὠφελεῖται μᾶλλον ἐξ αὐτοῦ ἢ ἀπολαύει. Ὁ χειμὼν ὑπάρχει ἡ φυσικὴ, ἡ προσφιλὴς ὦρα, τὸ στοιχεῖόν του· ὁ χειμὼν μὲ τοὺς πά-

ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΝΕΥΣΚΥ.

γοὺς, τὰς πάγνας, τὰς καθολικὰς αὐτοῦ χιόνας. Ἡ χιών αὕτη πανταχοῦ τῷ ἀνοίγει δρόμον, ἐκλεί-

πουσι δὲ αἱ ἀποστάσεις, διότι ὁ Ῥώσος ὑπόπτειρος διαπερᾷ αὐτὰς ἐπὶ τοῦ κόφου ἐκλύθρου του. Ὁ χειμὼν εἶναι δι' αὐτὸν ἡ ὦρα τῶν δρόμων, κατὰ τὴν γραφικὴν καὶ εἰκονικὴν αὐτοῦ γλῶσσαν.

Οὕτω λοιπὸν ἡ Πετρούπολις καθ' ὅλην ταύτην τὴν ὥραν τοῦ ἔτους καθίσταται τὸ σημεῖον, ἐνθα ἐξ ἐξήκοντα ἢ ὀγδοήκοντα λευγῶν συνέρχονται ἐκ τῶν περίξ πληθῆ ἀγροδιαίτων μικροεμπόρων, προμηθευόντων τὰς ἀγορὰς τῆς μητροπόλεως, φερόντων τῶν μὲν ἰχθύς, τῶν δὲ ἄγρας ἢ παντός εἶδους τροφίμα. Ὅλα δὲ ταῦτα τὰ ἀντικείμενα διατηροῦνται διὰ τοῦ χειμῶνος εἰς κατάστασιν διαρκοῦς ἀποκρυσταλλώσεως.

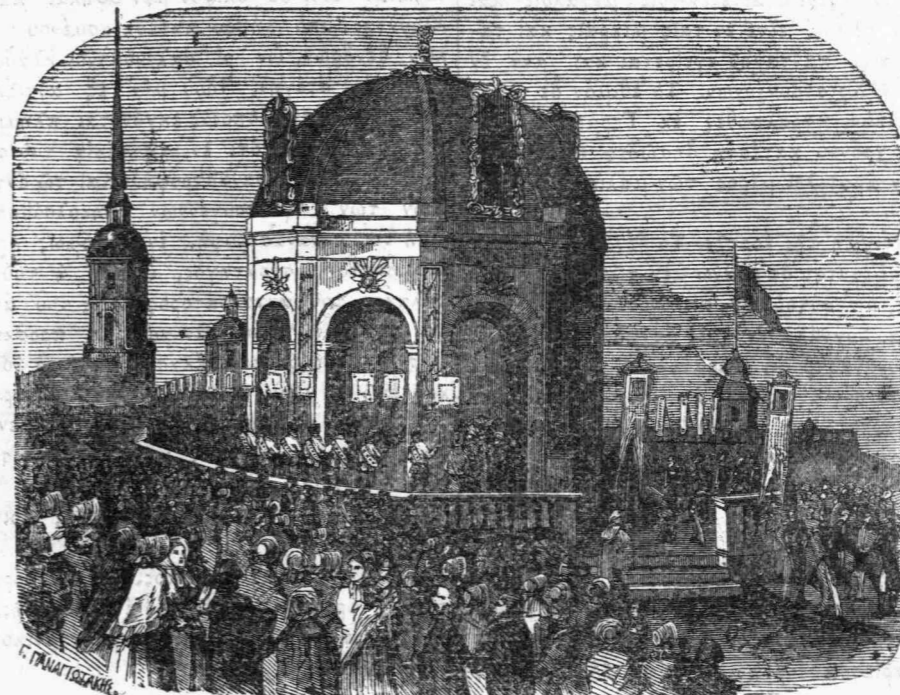
Ἡ ἀγορὰ ὅθεν τοῦ Σενὸς λαμβάνει ὄψιν ἐντελοῦς ἰδιορρυθμίας κατὰ τὸ διάστημα τῆς πρώτης δεκαπενθημερίας τῆς προηγουμένης τῶν Χριστουγέννων, ἑορτῆς, ἢν ὁ λαὸς ἐν Ῥωσίᾳ πανηγυρίζει διὰ μακρᾶς σειρᾶς τέρψεων καὶ ἀγαλλιάσεων οἰκογενειακῶν, ἐν αἷς ἐπιπολάζει δαψίλεια ὅλων ἀσυνήθης.

Ἡ εὐρύχωρος πλατεῖα τοῦ Σενὸς διαιρεῖται εἰς διάφορα τμήματα ἀναλόγως τῶν εἰς πώλησιν ἐκτεθειμένων διαφόρων ἐδωδίων. Καὶ ἐδῶ μὲν ἀπαντᾷ τὰ κυνήγια, οἶον, ἀγριορνίθια, πέρδικας, ἀγριαλεκτρούνας· ἐκεῖ δὲ τὸ ὀρνιθοπωλεῖον, πλήρες γινυαντιῶν χηνῶν, ὀρνίθων κοινῶν καὶ μελεαγρίδων οὐχ ἥττον πολυπληθῶν· παρέκει εὐρίσκεις ὄρη ὀλόκληρα ἰχθύων, ἀπὸ τοῦ πολυτίμου ὀξύρρυγχου τοῦ ἀλιευθέντος εἰς τὸν Βόλγαν, μέχρι τοῦ εὐθνήου μελανούρου, τοῦ προερχομένου ἀπὸ τοῦ λιμένος τῆς λευκῆς θαλάσσης. Τέλος, καὶ τοῦτο τὸ περιεργότερον, ὑπάρχουν οἱ χοῖροι, κατεψυγμένοι ὡς καὶ πάντα τὰ λοιπὰ, παρατεταγμένοι κατὰ γραμμὰς παραλλήλους, κατὰ τὸ

ἀνάστημά των, τετιλμένοι, λευκοί, δύσκαμπτοι, ἀκίνητοι, καὶ περιστῶντες μακροθὲν ἀγνοῶ τὸ φανταστικὸν καὶ ἀστεῖον συγγρόνω.

Ἐκεῖ δὲ, ἀπὸ πρώτης, ἐν μέσῳ πλήθους συνωθουμένου, πυκνοῦ, κυμαινομένου ὡς ἡ θάλασσα, ἐρχονται νὰ προμηθευθῶσι τὰ διὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων ἀναγκαῖα ἐδωδιὰ, καὶ ὁ φροντιστὴς τῶν οἴκων τῶν ἀρχοντικῶν, καὶ ἡ ταπεινὴ μαγειρῖσα τῶν ὑποδεεστέρων οἴκων. Καὶ ἐνῶ ὁ πρῶτος πληροῖν πρὸς 2^ῶ μὲν φράγκα τὸν μικρὸν, πρὸς 50 δὲ μέχρις 75^ῶ ἐνίοτε δὲ καὶ 100 τὸν μέγαν ὀξύρρυγχον, περιζητούμενον διὰ τὰς μεγάλας τραπέζας, ἡ δευτέρα ἀγορᾶζει τὸν ἥττον πολυτελεῖ σαλομόν. Ὅσον δὲ διὰ τὸν χοῖρον, τόσον ἐπιπερδῆ εἰς τοὺς πτωχοὺς, δὲν ὑπάρχει οἰκία, οἷς δῆποτε κλάτεις, ἥτις νὰ μὴ προμηθευθῇ τὸν ἐδικὸν της. Τὴν φροντίδα δὲ ταύτην ἀναλαμβάνει συνήθως ὁ οἰκογενειάρχης. Μετὰ μακρὰς συζητήσεως, συμφωνηθείσης τῆς τιμῆς, τὸ ὠνήθεν τίθεται ἐν τῷ ἐκλύθρῳ τοῦ ἀγοραστοῦ. Ἀλλ' ἐνοεῖ ἕκαστος πόσον δύσκολον εἶναι νὰ κρατηθῶσι τὰ ἄκαμπτα ταῦτα καὶ τεταμένα ζῶα ἐν ὀχλήματι τόσον στενωῶ. Διὸ καὶ συχνάκις ὁ ἀγοραστής δὲν ἔχει ἄλλο μέσον παρά νὰ θέσῃ τὸ ἀγοραστὸν δίκην συντρόφου πλησίον του, καὶ νὰ τὸ περιβάλλῃ διὰ τῶν βραχιόνων ὅπως τὸ ἐμποδίσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ πέσῃ, ὄχι σπανίως δὲ τὸ ζῶον προσδένεται ὀπίσω τοῦ ὀχήματος, ὅπου προομοιάζει ὑπὲρ τὴν ἀμάξην πράδεξον. Αἱ κωμικώτεροι δὲ σκηναί, τὰ συμβεβηκότα τὰ πλέον ἀλλόκοτα καὶ ἀστεῖα διαδέρχονται ἄλληλα καθ' ἑκάστην, πρὸς μεγίστην χαρὰν τῶν περιέρχων, ὧν ὁ προσφιλέστερος τόπος, καθ' ὅλην ἐκείνην τὴν ἐβδομάδα, καθίσταται ἡ ἀγορὰ τοῦ Σενὸς.

Λειτουργία περὶ τὴν ἐπι τοῦ Νεύσκι ἐκκλησίαν.

λος παρά δ' νέος ὁ Ξανθός, ὁ ὑπερήφανος καὶ χα-
ρίεις, τὸν ὁποῖον εἶδομεν εἰς τὸν μύλυθρον, καὶ
τὸν ὁποῖον θὰ ἰδῆς, κόρη μου, ἀμέσως εἰς τὸν κα-
θρέπτην τῶν Χριστουγέννων. Ἐλα λοιπὸν ἡ ὤ-
ρα ἔφθασε. Τὰ πάντα εἶναι ἕτοιμα, Μαρία
Παυλόβνα. Ἐχε θαρρῶς, καὶ ὁ μνηστήρ σου θὰ
τοὶ ἐμφανισθῆ τοιοῦτος ὡς σοὶ τὸν παρέστησα.

— ὦ! φοβοῦμαι τώρα ἐγὼ, ἀπεκρίθη τὸ παι-
δίον, πλησιάζον τὴν τροφὸν του.

— Φοβεῖσαι νὰ ἰδῆς τὸ πρόσωπον τοῦ μνη-
στήρος σου εἰς τὸν καθρέπτην ; . . . Ἐλα δὲ,
πρελλή εἶσαι, νὰ φοβῆσαι τοιαῦτα πράγματα.
Κατὰ ἓν ἔτος ἤμην ἐγὼ νεωτέρα σου, ὅτε εἶδον
τὸν πτωχὸν μου Βασίλη-Ὀκιπόβιτς (τὸν Βασίλειον
υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ) καὶ σὲ βεβαιῶ ὅτι δὲν ἠσθάνθη
τὴν ἐλαχίστην συγκίνησιν, ὅχι φόβον !

Οἱ λόγοι οὗτοι ἐνεθάρρουν ἐπ' ὀλίγον τὴν θυ-
γατέρα τοῦ στρατηγοῦ.

— Ἰπάγωμεν, εἶπεν, εἰς τὴν τροφὸν θὰ πα-
σχίσω νὰ μὴ φοβηθῶ· ἰδοὺ εἶμαι ἕτοιμη.

— Ἀποσυρῆθε, σεῖς αἱ ἄλλαι, εἶπεν ἡ τροφὸς
εἰς τὰς γυναῖκας τῆς νεάνιδος· θὰ σὰς προσκαλέ-
σωμεν ὅταν λάβωμεν ἀνάγκην.

(ἀκολουθεῖ.)

ΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὸ Φεγγάρι.

Χαρὰ τῆς πρώτης μου ζωῆς, Φεγγάρι ἀγαπημένο,
Σὺ δὲν πονεῖς, ἐγὼ πονῶ,
Γιατὶ ψηλὰ στὸν οὐρανὸν
Κρεμίσαι λυπημένο ;

Ἐσὺ ποῦ χρύσονες τὴ γῆ καὶ ἐμάγευες τὸ κύμα,
Γιατὶ μοῦ ρίχνεις φῶς πικρὸν,
Σὰ νὰ φωτᾶς ἓνα νεκρὸν,
Ποῦ κείτεται στὸ μνήμα ;

Φεγγάρι! στὸ βασιλείῳ σου μὴ κατοικοῦν ἀγγέλοι
Καὶ ὁ ἀγγελὸς μου κατοικεῖ ;
Μὴ φίλημα πικρὸ ἀπὸ κεῖ,
Τὴν λάμψι σου μοῦ στέλλει ;

Τὸ φῶς σου ἂν ᾖναι φίλημα, μυστήριον χυμένο
Ἐκ τοῦ γυιοῦ μου τὴν ψυχῆν,
Ὡχ ἄκουσέ μου μιὰν εὐχὴν,
Φεγγάρι ἀγαπημένο !

Ὡχ, λάβε αὐτὸν τὸν στεναγμὸν καὶ πέ του· δὲν φοβᾶται
Ἄλλην ὁ νοῦς μου συμφορὰ —
Κάθε μου πόθος καὶ χαρὰ
Στὸ χῶμά του κοιμᾶται !

Αὐτὰ, Φεγγάρι, τοῦ ζιτῶ καὶ πέτου, ἂν σὲ ρωτήσῃ
Πότε θὰ παύσουν οἱ καῦμοι ;
Ὅταν μιὰ ἀχτίδα σου χλωμῆ
Τὴν πλάκα μου φωτίσῃ.

G. X. Z.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Κρίσις εὐφύης.

Πολλοὶ ἐπίστευσαν ὅτι ἡ ποίησις συνίσταται
εἰς τὸ ποσὸν τῶν συλλαβῶν καὶ ὀπλισθέντες διὰ
τῆς ὑπομονῆς τοῦ μετρεῖν, ἐτύπωσαν τόμους ὀγ-
κώδεις ἰάμβων, τοὺς ὁποίους οὐχὶ ἀναγινώσκου-
σιν, ἀλλὰ κατατρώγουσιν . . . οἱ ποντικοί. Εἰς τῶν
ἀστέων τούτων στιχουργῶν παρεκάλεσε τὸν ἰ-
ταλὸν ποιητὴν Φρουγῶνην νὰ ἐξετάσῃ δύο ἀσμα-
τια αὐτοῦ, ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ἔχοντα θέμα, καὶ νὰ
τῷ εἴπῃ ποῖον νὰ δημοσιεύσῃ. Ἄλλ' ὁ Φρουγῶ-
νης ἀναγνούς τὸ πρῶτον μόνον, τὸν ἐσυμβούλευ-
σε νὰ δημοσιεύσῃ τὸ ἄλλο.

Κρίσις ἐπὶ μιᾶς τραγωδίας.

Ἄλλος τις στιχουργὸς Γάλλος ἐπεμψεν ἕκ τινος
ἐπαρχίας εἰς τὸν Πιρὸν μίαν τραγωδίαν του καὶ
τὸν παρεκάλε δι' ἐπιστολῆς νὰ τὴν ἐξετάσῃ καὶ
νὰ σημειώσῃ πάντα ἐπιλήψιμον στίχον διὰ σταυ-
ροῦ. Ἐλθὼν δὲ μετ' ὀλίγον εἰς Παρισίους ἔσπευ-
σεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πιρῶν καὶ λαβὼν τὸ
χειρόγραφόν του, τὸ ἀνοίγει καὶ πλήρης χαρᾶς λέ-
γει εἰς τὸν κριτὴν του· πῶς ; δὲν ἐσημειώσατε
οὔτε ἓνα κἄν σταυρόν ; Ὁ Πιρὸν ἀπεκρίθη — καὶ
μήπως ἤθελες νὰ μεταβάλλω τὴν τραγωδίαν σου
εἰς ἀληθῆς κοιμητήριον ;

Νεωτερισμὸς τῶν ἐν δράματι φόνων.

Εἷς τραγωδοποιὸς, ποιῶν τραγωδίαν, ἐσκέπτετο
πῶς νὰ οἰκονομήσῃ τὸν φόνον τοῦ ἥρωός του
καὶ δύο ἄλλων δευτερευόντων προσώπων, διό-
τι ἐσκέπτετο ὅτι ὁ σήμερον πολιτισμὸς ἀπο-
στρέφεται τοὺς ἐπὶ τῆς σκηνῆς τετριμμένους φόν-
νους, τοὺς κατὰ συνήθειαν γινομένους διὰ ξίφους.
Ὁ Κρεβιλλὼν, ἐρωτηθεὶς περὶ τούτου, ἀπεκρίθη —
ὁ τραγωδοποιὸς μας εἶχε τοσοῦτον πονηρὰν τὴν πνοήν,
ὥστε ὁ Κρεβιλλὼν ὠπισθοδρόμησεν ἀποκριθεὶς· —
ὦ φίλε μου ! σὲ βεβαιῶ ὅτι εἶσαι καλὸς νὰ φαρ-
τακώσῃς ὅλα τὰ πρόσωπα τῆς τραγωδίας σου.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

Ἡ Μετάνοια. — Ἡ Παναγία τοῦ Τάσσου, συνέ-
χεια. — Οἱ Χρυσοθήραι. — Ἄνδ. Χενιέρος. —
Ἡ κυρία Μαρινιάν. — Ῥωσσία καὶ Ῥῶσοι συνέ-
χεια. — Ποίησις. — Ποικίλα, Κρίσις εὐφύης.
Εἰκονογραφία. Ἀποψὶς τοῦ Νεύσκου. — Λιτανεῖα
Ῥωσικῆ.